

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ มลฑลพิธีศิลาฤกษ์ โรงพยาบาลอุดรธานี
เนื่องในโอกาสองค์หลวงตาเป็นประธานวางศิลาฤกษ์

สร้างอาคารผู้ป่วยใน ตึกสงฆ์อาพาธ

“อาคาร ๙๖ ปี หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน”

ณ โรงพยาบาลอุดรธานี จ.อุดรธานี

เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เวลา ๑๔.๐๐ น.

ขอให้ระลึกถึงความสำคัญของโรงพยาบาล

(นายอำนาจ ผกัรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี กล่าวรายงานความเป็นมาของการสร้าง “อาคาร ๙๖ ปี หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน”)

“กราบนมัสการประธานพิธีวางศิลาฤกษ์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ด้วยความเคารพอย่างสูง ท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุขนายแพทย์ปราชญ์ บุญยวงศ์วิโรจน์ กระผม นายอำนาจ ผกัรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ประธานการจัดงานพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารผู้ป่วยใน ตึกสงฆ์อาพาธ “อาคาร ๙๖ ปี หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน” รู้สึกปลาบปลื้มใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับความเมตตาจากพระเดชพระคุณท่าน มาเป็นประธานในพิธีการวางศิลาฤกษ์ อาคารผู้ป่วยใน ตึกสงฆ์อาพาธ ในวันนี้

ชาวจังหวัดอุดรธานีได้ตระหนักถึงคุณค่าของเมตตาธรรม ในการสงเคราะห์โลกขององค์หลวงตา ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ชัดและเป็นแบบอย่างอันดีงามของสาธุชนทุกหมู่เหล่า ถึงกับกล่าวกันว่า ในใจขององค์หลวงตาคิดสงเคราะห์โลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมตตาตามหาคุณต่องานสาธารณสุข เป็นไปอย่างกว้างขวางครอบคลุมทั้งประเทศ รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้าน โรงพยาบาลอุดรธานีก็ได้รับความเมตตาโดยตลอด เช่นอาคารผู้ป่วยตีกรวมเมตตาและเครื่องมือเกี่ยวกับการรักษาดวงตา ซึ่งมากกว่าโรงพยาบาลอื่นๆ

บุคลากรโรงพยาบาลและชาวจังหวัดอุดรธานีทุกระดับ ต่างตระหนักสำนึกในเมตตาตามหาคุณขององค์หลวงตาอย่างไม่รู้จักจืดจาง อย่่างไรก็ตามโรงพยาบาลอุดรธานียังต้องมีภาระต้องการถวายเป็นการดูแลรักษาพยาบาลพระมหาเถระ พระเถรานุเถระ และพระสงฆ์อาพาธซึ่งมีจำนวนมากกว่าที่อื่น ๆ รวมไปถึงพระสงฆ์ที่มาจากต่างจังหวัดในภาคอีสานตอนบน เช่น สกลนคร นครพนม เลย หนองบัวลำภู หนองคาย ซึ่งโรงพยาบาลได้พยายามถวายเป็นการรักษาที่ดีที่สุด การตรวจวินิจฉัยด้วยเครื่องมือ

พิเศษต่างๆ และพยายามถวายเป็นการรักษาก็ถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัย เมื่อผู้ป่วยมากขึ้นปัญหาก็เกิดขึ้นเพราะมีข้อจำกัดด้านความคับแคบของสถานที่ ซึ่งจำเป็นต้องเป็นสัดส่วน เป็นเอกเทศ ไม่ปะปนกับฆราวาสญาติโยมทั่วไป

คณะผู้บริหารของโรงพยาบาลได้พิจารณาและเห็นพ้องต้องกัน ต้องแก้ปัญหาด้วยการก่อสร้างตึกสงฆ์อาพาธขึ้นทดแทนอาคารหลังเดิม ซึ่งมีอายุใช้งานกว่า ๔๑ ปี และมีสภาพทรุดโทรมมากแล้ว ตึกหลังใหม่ที่จะสร้างขึ้นนี้เป็นอาคารสูง ๑๐ ชั้น มีขนาดอาคารกว้าง ๑๙.๕๐ เมตร ยาว ๔๓.๕๐ เมตร พื้นที่ใช้สอย ๙,๗๕๐ ตารางเมตร มีจำนวนเตียงทั้งสิ้น ๒๖๗ เตียง โดยแต่ละชั้นมีรายละเอียดดังนี้

ชั้นที่ ๑ ประกอบด้วยห้องจ่ายยา ห้องการเงิน ห้องงานระบบอาคาร

ชั้นที่ ๒-๗ ประกอบด้วยเตียงคนไข้สามัญ ๑๘๐ เตียง ห้องแยกโรค ๔๒ เตียง

ชั้นที่ ๘,๙,๑๐ เป็นหอสงฆ์พิเศษ ๒๕ ห้อง/พิเศษรวม ๑ ห้อง/เตียงสามัญจำนวน ๑๖ เตียง รวม ๔๕ เตียง เฉพาะชั้นที่ ๙ และชั้นที่ ๑๐ มีห้องปฏิบัติธรรม ชั้นละ ๑ ห้องด้วย

อาคารหลังนี้ได้รับความเมตตาประทานนาม อันเป็นสิริมงคลว่า “อาคาร ๙๖ ปี หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน” กระผมในนามชาวจังหวัดอุดรธานีใคร่ขอประทานเมตตาความอุปถัมภ์จากองค์หลวงตาในการสร้างอาคารอันเป็นมหามงคลนี้ ความว่าจะทำการก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑ ปี ๖ เดือน ใช้งบประมาณก่อสร้างเป็นเงิน ๑๘๕ ล้านบาท ค่าครุภัณฑ์พื้นฐานอีกจำนวน ๑๕ ล้านบาท รวมเป็นค่าก่อสร้างทั้งสิ้น ๒๐๐ ล้านบาท โดยคำนึงถึงคุณูปการขององค์หลวงตาอันหาประมาณมิได้ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นที่ประจักษ์ตาประจักษ์ใจแก่ปวงประชาพุทธบริษัททุกหมู่เหล่า มีเมตตาอุทิศสาหร่านทองคำเข้าสู่คลังหลวง ได้เป็นจำนวนมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาติไทย หรือของโลก

ในนามของประชาชนชาวจังหวัดอุดรธานีทุกหมู่เหล่า ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ ท้ายสุดนี้ขอกราบอาราธนาองค์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ประทานในพิธีได้กล่าวสัมโมทนียกถาตามสมควร ขอกราบนิมนต์ครับ”

วันนี้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาได้ยกยอหลวงตาให้เป็นประธานในงานนี้ หลวงตาอุตสาหะตะเกียกตะกายมาเยี่ยมพี่น้องทั้งหลาย เกี่ยวกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยคือโรงพยาบาล จำเป็นจะต้องวิ่งเข้าหาหมอไม่ว่าผู้ชายผู้หญิง ฐานะสูงต่ำประการใด เมื่อมีความเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วจะต้องวิ่งเข้าหมอด้วยกันนั้นแหละ วันนี้เรื่องโรงพยาบาลจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะเชื่อเชิญท่านทั้งหลายได้มาเห็นประจักษ์ตาประจักษ์ใจ ว่าใครเจ็บไข้ได้ป่วยประการใดจะหนีจากหมอจากยาจากโรงพยาบาลนี้ไม่ได้

เพราะฉะนั้น ขอความกรุณาให้ท่านทั้งหลายมีความเมตตาสงสาร เมตตาเกี่ยวกับเรื่องหมอเรื่องพยาบาลหยูกยา หากขาดตกบกพร่องอะไรก็ให้อภัยซึ่งกันและกัน เพราะหมอนี้เป็นคนรับใช้ พยาบาลเป็นคนรับใช้ของคนไข้ ตอนนั้นคนไข้เป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดแล้ว เรียกหากาให้ได้กา เรียกหาหมูให้ได้หมู เรียกหาหมาให้ได้หมา แต่ว่าเรียกหาเทวบุตรเทวดาจะได้หรือไม่ได้ก็ไม่ทราบ ตอนนีหลวงตาไม่รับรอง กรุณาพิจารณาอย่างนี้นะ

วันนี้ไม่ได้พูดอะไรมากนักละพูดเพียงเท่านี้ สรุปความลงแล้วว่าโรงพยาบาลเป็นความจำเป็นของคนเราทุกๆ ชั้นทีเดียว เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยต้องวิ่งเข้าหาหมอหาหยูกยาหาพยาบาล เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจมีความเมตตาเฉลี่ยเผื่อแผ่ มีอะไรต่อโรงพยาบาลควรจะเสียสละก็ให้เสียสละซึ่งกันและกัน เวลาคนไข้เข้ามาหาหมอก็อย่าทำหน้าที่บึ้งหน้าเบี้ยวใส่เขา มาอะไรนี่นะ คนจะตายอยู่แล้ว คนไข้มันจวนจะตายยังไม่ได้คิด คนดี ๆ ว่าจะตายอยู่แล้วอย่าได้พูดออกมา คนไข้เจ็บมากกว่าคนทั้งหลาย

วันนี้มาแสดงน้ำใจให้เห็นใจของคนไข้ คนไข้ก็ควรที่จะเห็นใจหมอ ไครมา เป็นอย่างไรน้ำ เป็นอย่างไรอา เจ็บปวดแสบร้อนที่ตรงไหน ทั้งมือก็ลูบก็คลำ มีความอารีอารอบซึ่งกันและกันระหว่างหมอและพยาบาลกับคนไข้ ด้วยความเมตตาซึ่งกันและกัน คนไข้เวลาหายจากหยูกจากยาแล้วกลับไปบ้านไปเรือนก็คิดถึงบุญถึงคุณของหมอ ของนางพยาบาลตลอดวันตายทีเดียว สองประการนี้ลืมกันไม่ได้ หมอก็ไม่ลืมคุณของคนไข้ คนไข้ก็ไม่ลืมคุณของนางพยาบาล ต่างคนต่างอาศัยซึ่งกันและกัน

ต่อไปนี้ขอให้ทุกท่านได้มีความระลึกถึงความสำคัญของโรงพยาบาลด้วย ทุกๆ ท่านนะ เจ็บไข้ได้ป่วยต้องวิ่งหาหมอ หมอก็จำเป็นจะต้องได้ดูแลรักษา นี่ละเป็นความจำเป็นด้วยกัน ให้อะลุ่มอล่วยเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน เรื่องเจ็บไข้ได้ป่วยแม้แต่สุนัขมันก็มีมือย่ำว่าแต่มนุษย์เราเลย มันจำเป็นจะต้องได้อาศัยซึ่งกันตลอดไปแหละ ต่อไปนี้ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ